

TRIBUNA

VÍCTOR NAUDI ZAMORA, PRESIDENT DE SOCIALDEMOCRÀCIA I PROGRÉS D'ANDORRA

Orientació o improvisació

A l'equador de la legislatura, i abans de seguir amb atenció el debat d'orientació política d'aquest segon any del regnat de Toni Martí, és el moment de fer el punt de la feina feta fins ara per l'actual Govern.

Bé, més que feina, diria que molts anuncis traduïts en magres resultats.

No entraré a descriure un decàleg del que s'ha fet bé o malament, simplement crec que és bo d'incidir en aquells aspectes més rellevants que al meu entendre han caracteritzat aquest període.

La situació econòmica i social del país en aquests dos anys del mandat Martí no és que hagi millorat gaire, ans al contrari, ja que el nombre de persones sense feina ha augmentat de més del 100%, el nombre de famílies amb grau de precarietat no para de créixer, la reactivació econòmica camina en sentit contrari, com els crancs. No s'ha avançat gens en la reforma de la delimitació de competències comunals, tal com reconeixien dos cònsols fa pocs dies, i la reforma de la llei de la

funció pública ni s'ha abordat.

La reforma de les pensions dels funcionaris genera moltes controvèrsies i crispacions per la manera en què s'està duent a terme, alhora que ha generat una fractura social, aguditzant la divisió entre dues categories de treballadors: els funcionaris i la resta de treballadors i empresaris del sector privat.

Com segueix generant crispació i alarma social la tan anunciada i dolorosa reforma de la seguretat social.

Si féssim com Toni Martí abans de ser elegit, al·ludint al Govern que el va precedir, i clamant i repetint dia rere dia que el Govern d'aleshores generava crispació, avui ens faltarien qualificatius per valorar el grau de crispació fruit de les seves actuacions.

Tornant a la CASS, i sense prejutjar el text que DA entrarà a tràmit, després de llegir als mitjans la setmana passada un avançament dels principals aspectes d'aquesta reforma, de moment puc dir que el Govern dels valents es desinfla. Finalment sembla

que el tan anunciat crac financer del sistema de pensions ja s'ha esvaït i tornen al que, des del Govern Bartumeu, al seu dia ja havíem endegat.

Les institucions tampoc s'escapen dels efectes de la *valentia* dels governants i consellers generals de DA. Així, fa poc la majoria de DA va protagonitzar un lamentable espectacle a l'entorn del suposat debat que s'havia de produir en relació amb la despenalització de la interrupció de l'embaràs en tres supòsits. Finalment, van acabar creant un precedent perillós menystenint la sobirania del poble establerta a la Constitució, fent prevaldre una *suposada* retirada del copríncep mitrat, evitant el debat de fons al lloc on pertoca.

D'igual manera, la precipitació i els plantejaments escollits per facilitar l'obertura econòmica exterior, de moment, han portat confusió i arbitrarietat en el sector de les professions liberals.

Sembla que la nova Andorra de DA prefereix els nouvinguts en detriment dels emprenedors andorrans i arracona els residents de llarga durada, i agreuja així els problemes sociològics de la nostra societat.

L'obertura econòmica, que s'ha de veure com un ventall de noves pos-

sibilitats, se'ns ha volgut vendre com la solució, quan només es tracta d'una part de la solució. Si no fem l'esforç nosaltres mateixos, ningú el farà per nosaltres.

És el moment de recuperar la confiança perduda en nosaltres mateixos movent-nos, en lloc d'esperar, confiant en la nostra gent. Com a petit gran país tenim capacitat financera, gent formada, bons professionals industrials, bons treballadors i bones treballadores. Del que es tracta és de combinar els esforços tècnics i humans de l'emprenedoria privada amb els ajuts financers d'accés a plans de finançament. I també s'han de donar facilitats reglamentàries i normatives de caràcter públic, per tal de crear indústries productives amb valor afegit.

Com a país, hem de ser capaços de crear una economia productiva de béns i de serveis, que seria complementària del sector turístic i del sector comercial. Alhora cal potenciar les alternatives complementàries del sector primari, tot pensant en un creixement natural vegetatiu i sostenible, que no vol dir un creixement elevat com el que, malauradament, ja hem conegut.

Mentrestant voldria creure que aquest Govern sabrà ser capaç de passar de la improvisació a una acció concertada més eficaç.